

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2021-1167

7.12.2021

Gjensidige Forsikring ASA

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Fall fra container – fjernet platting på campingplass – arbeidstakerbegrepet – i arbeid – yfl. §§ 2 og 10.

Klager fjernet en platting på en campingplass, da han falt ned fra en container. Klager leide en campingvogn på den aktuelle campingplassen og eieren av campingplassen har opplyst at det var en forutsetning for klagers leieforhold at han flyttet campingvognen. I den forbindelse ga eieren av campingplassen beskjed om at også treplattingen ved vognen skulle fjernes. Klager hadde tidligere mottatt lønn for arbeid utført for campingplassen. Saken reiste særlig spørsmål om klager var "i arbeid" for campingplassen, da skadehendelsen inntraff. Etter en konkret vurdering av sakens dokumenter, konkluderte nemndas flertall med at klager hadde sannsynliggjort at han var i arbeid for campingplassen på skadetidspunktet. Klager ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Klager (slakter, f. 1971) skadet seg i et fall mens han fjernet en platting på S. Camping 30.9.18.

På tidspunktet var klager dekket av en personalforsikring som arbeidsgiver N. hadde tegnet i Landkreditt. Videre hadde S. Camping AS tegnet yrkesskadeforsikring i selskapet.

I dokumentet "AMK/LV AMIS hendelse", 30.9.18, fremgår at klager: "Skulle demontere platting, Falt ned fra en container, ca 2.5 meter, Landet på hode/nakke/rygg. (...)".

I ambulansejournalen 30.9.18 fremgår også at han hadde "Ingen førlighet i noen av ekstremitetene (...)" og at han var "(...) våken, klar og orientert. Drukket 2 glass vin i dag".

Klager meldte skaden til Landkreditt i skademelding mottatt 6.11.18. I erklæringen, som er utfylt av en lege 31.10.18, fremgår at han: "sier at han var på et oppdrag til arbeidsgiveren utenom arbeidstiden (...)".

Landkreditt engasjerte utreder som gjennomførte en samtale med klager 28.2.19 på S. sykehus". Sikrede opplyste at han og 2 andre polakker skulle fjerne en treplatting på S. camping, der de bodde. Plattingen hadde stått i tilknytning til en campingvogn. Det er så gitt en nærmere beskrivelse av selve skadehendelsen, herunder at skaden skjedde da de skulle kaste treverket oppi en container og at det var da "begge føttene var plassert i skuffen" på traktoren at "han falt rett i bakken". Han var imidlertid "litt usikker på akkurat hvordan det skjedde, men han mener at han skled mens han sto der". Det fremgår også at: Sikrede opplyste at det var A.H. (en polsk kollega ved N. som snakker bedre norsk og bor på (campingen) som sa at H. (eier av campingen) hadde gitt ordre om at plattingen måtte fjernes. Det var derfor A.H. som spurte sikrede om han kunne bli med. Selv snakket han ikke med H.

Klager hadde bodd/leid på campingplassen siden 2013 og betalte kr 3 000/mnd + strøm. Han opplyste også at han "hele tiden" har gjort arbeid på campingplassen. Han var ikke formelt ansatt og det var ingen ansettelseskontrakt, men han utførte jobber på konkrete forespørsler fra

campingplassens eier, "slik som i dette tilfelle". Han fikk betalt for å gjøre jobber på campingplassen, noen "ganger var det reduksjon i husleie, og noen ganger fikk han penger på kontoen sin". Han visste ikke med sikkerhet hvor mye han jobbet på campingplassen, men det var kanskje snakk om 100-150 timer per år. Videre siteres:

På spørsmål om jobben med plattingen var en jobb han og de andre skulle få betalt for, sier sikrede at han regner med det. Det var imidlertid ikke avtalt noe betaling på forhånd. Det var slik det fungerte med alt de gjorde på campingplassen. Man fikk en forespørsel om å utføre en jobb, så gjorde man det, og så fikk man betaling i ettertid.

Han opplyste også at han "følte seg i helt fin form, men var kanskje litt sliten etter å ha jobbet en del. Han følte seg ikke svimmel". Han benektet også å ha drukket vin før uhellet.

I poliklinisk notat 19.4.19 fremgår at han var "fullt pleietrengende" etter hendelsen.

Landkreditt tok forbehold om dekning under fritidsulykkesdekningen, da det kunne være snakk om en yrkesskade, jf. brev 8.8.19. Det ville innhente ytterligere dokumentasjon.

Nav innvilget 100 % uføretrygd uten yrkesskadefordeler i vedtak 21.8.19.

Landkreditts utreder gjennomførte en samtale med eier av campingen (H.) 4.9.19:

(...) (H.) forklarer videre at polakkene gjerne er slik at det vil gjøre det på sin måte. Det var det som skjedde da skadelidte (klager) skadet seg. Hvis (H.) har bedt om en tjeneste, og forklart at det skulle gjøres slik og slik, så ble oppdraget utført, men gjerne på en annen måte enn det man ble enige om.

(...)

Foranledningen var at skadelidte leide en campingvogn som måtte flyttes til et annet sted, for at han fortsatt kunne leie den. Det var en forutsetning for leieforholdet at denne vogna skulle flyttes. Der vogna sto var det en treplatting som også måtte fjernes. (H.) gav beskjed om at treplatingen måtte kuttes opp, legges i hengeren og kjøres på fyllinga. Skadelidte hadde sagt at han fortsatt ønsket å leie. (H.) ba derfor A.H. om å si til skadelidte at han måtte ordne flyttingen selv, samt riving av plattingen.

(...)

På spørsmål om noen skulle få betalt for oppdraget med å rive plattingen samt flytte vogna, sier (H.) at det ikke var snakk om betaling. Som nevnt var det en forutsetning for at skadelidte fortsatt skulle få leie vogna, men det var ikke avtalt noen form for betaling eller andre godtgjørelser.

På spørsmål om hvor ofte han benyttet seg av polske beboere når noe skulle gjøres, sier (H.) at en slik som A.H. ofte "tar sakene i egne hender". Hvis han ser noe som skulle ha vært gjort, så gjør han det. Han får ikke betalt for dette.

Når det gjelder skadelidte så har han tidligere gjort betalte jobber på campingplassen. Etter ulykken så måtte (H.) sjekke med regnskapsfører når dette var. Han fikk derfor oversendt siste lønnslipp. Siste utbetaling fikk han i desember 2017. Etter den tid har han ikke hatt jobb på campingplassen. (...)

Han var ikke kjent med at det forelå noen skriftlig arbeidsavtale, og han fortalte at klager ikke fikk redusert leie for arbeid som ble utført. "(H.) gikk inn på oversikten som viste skadelidtes innbetalinger. Det fremkom der at skadelidte har betalt leien punktlig, der det ikke var noen form for reduksjoner i leien". Videre at "(H.) ble gjort kjent med at innhentet dokumentasjon fra Skatt (...) viser at sikrede har innrapportert inntekter for 2015, 2016, 2017 og august 2018 fra S. Camping". Han ble også gjort kjent med deler av innholdet i referatet fra utreders samtale med klager:

(...) (H.) forklarte at det skadelidte har forklart i store trekk er riktig. Han mener kanskje at skadelidte tjente rundt 15 000 i året. Det er ikke riktig at han fikk betalt ved redusert husleie.

Det var aldri snakk om at de skulle få betalt for å flytte vogna og rive plattingen. Det var noe skadelidte måtte være behjelpelig med for å fortsette leieforholdet, som en form for egeninnsats. Det var slik (H.) tenkte i hvert fall.

(...) (H.) legger til at han selvfølgelig ikke har en anelse om hva A.H. har sagt til skadelidte i forkant, men regner jo med at skadelidte ble forklart at han selv måtte sørge for at vogna ble flyttet, og at plattingen ble kjørt på bort på henger.

Det ble ifm. samtalen også overlevert kopi av lønnslipp fra desember 2017 for 80 timers arbeid i november 2017, og lønnsoppgave for 2017 som viste totalt 290 timers arbeid.

Landkreditt avslo kravet 1.10.19, under henvisning til at ulykkesforsikringen ikke kom til anvendelse, da det var av den oppfatning at tilfellet falt inn under yrkesskadeforsikringslovens regler.

Klager meldte saken til selskapet 6.2.20.

H. ved S. Camping opplyste i brev til selskapet 23.4.20 at det ikke var en yrkesskade. Klager hadde bodd i en leid campingvogn siden april 2016, og før det leide han en hytte. "Det ble skrevet en arbeidskontrakt med han for noen år siden. Vi jobber nå med å finne denne". Om skaden fremgår at klager ble spurt, gjennom A.H. "om han kunne flytte campingvogna han bodde i til en annen plass internt på campingen". Han opplyste, som han gjorde i samtalen med utreder fra Landkreditt, at klager hadde fått beskjed om at han måtte fjerne plattingen om han ønsket å fortsette å leie campingvognen. "Dersom han ikke ønsker å gjøre denne innsatsen, så ønsket vi ikke å leie ut denne vogna lenger og den ville bli solgt og plassen frigjort". Grunnen til at han måtte gjøre dette for å leie videre, var et ønske om at det i hovedsak skulle være turister som leier plass. Videre fremgår at han poengterte til A.H. at dette ikke var noe campingen ville betale for. Det fremgår også at A.H. aldri har hatt eller forlangt lønn fra campingen for det han har gjort, og at han har ønsket å ha det som en hobby:

... Han så på dette som en dugnad for campingen for å hjelpe til og være snill. Det samme gjelder (klager). Han gjorde mer enn hva han ble spurt om. Han leverte timer som han krevde lønn for, men hvor mye av det han jobbet som han ikke skrev opp, det vet ikke jeg. Han gjorde ting han så at trengte å bli gjort, uten at jeg hadde gitt han beskjed om å gjøre det. Han var ansatt til å gjøre det jeg ba han om å gjøre, men gjorde mye mer. Ting han ikke ble spurt om, som jeg hadde tenkt å gjøre selv, eller å utsette osv. [...]

Selskapets utreder gjennomførte en samtale med vitnet A.H. på ulykkesstedet 18.5.20. Fra sammendraget siteres:

I forkant av ulykken og fjerningen av den aktuelle plattingen, ble A.H. kontaktet av H., eier av campingplassen. H. ba ham gi beskjed til (klager) at campingvognen han leide måtte flyttes, og at han også måtte sørge for å få fjernet plattingen utenfor campingvognen.

H. ga tydelig beskjed om at (klager) måtte sørge for å få gjort denne jobben selv. A.H. informerte (klager) om dette.

Søndag 30 september 2020 hadde de fri fra jobb, og gikk i gang med å fjerne plattingen ved to-tiden. De var 3 stykker; A.H., (klager) og T.P. (en person som også bor på campingplassen og er fra (P.) (...))

Det er også gitt en beskrivelse av selve arbeidet og skadehendelsen, og at klager i ettertid har fortalt A.H. at han plutselig ble "karusell i hodet" og falt (...).

A.H. forklarte også at han ikke visste hvorfor/hvordan klager ble så svimmel, og hvorfor han falt ut av containeren. Klager "fortalte selv at han hadde to drikkeglass vin cirka 4 timer før de startet arbeidet med plattingen". Videre siteres:

Til slutt bekreftet A.H. at H. hadde vært tydelig på at riving, kapping og fjerning av plattingen ikke var noe betalt oppdrag og jobb for ham og S. Camping. H. hadde vært tydelig på at plassen der (klager) hadde campingvognen sin måtte frigjøres for utleie til bobiler og andre campingturister, og at (klager) selv måtte sørge for å flytte campingvognen og fjerne plattingen dersom han ville fortsette å bo på campingplassen.

På direkte spørsmål om de fikk betalt for dette arbeidet enten i form av lønn eller leie, forklarte A.H. at de gjorde det på fritiden og ikke fikk noen form for betaling. Det var heller aldri meningen. Han tilføyde at han selv jobbet for S. Camping med en lønn på cirka 130 kr. timen, men at det tok slutt i 2017. Ifølge A.H. har også

(klager) tidligere mottatt lønn for arbeid han har utført på campingplassen, men A.H. vet at dette arbeidsforholdet var avsluttet lenge før denne ulykken skjedde.

Selskapets utreder gjennomførte også en samtale med innehaver av campingplassen H. på ulykkesstedet 18.5.20:

(...) Som for alle andre turister som leier campingplass på S. camping, var treplattingen utenfor campingvognen (klagers) eget ansvar. H. og S. Camping AS har ikke noe ansvar for bygging, vedlikehold, riving og flytting av plattinger. Det må leietaker selv gjøre på sin fritid, på eget ansvar.

Da ulykken skjedde var (klager) kun en ordinær leietaker, og var ikke noe arbeidsforhold hos H. og S.Camping. (Klager) har tidligere hatt en uformell arbeidsavtale, der avtalen var at (klager) kunne utføre litt forefallent arbeid på campingplassen mot timelønn. (Klager) hadde full dagjobb på N., så avtalen var at dersom (klager) så behov for raking og rydding, gjorde han dette på kveldstid, uten å måtte innhente forhåndsgodkjenning fra H. Han ble informert om arbeidet og antall arbeidstimer i etterkant. Arbeidsavtalen var aldri formalisert i form av noen kontrakt eller arbeidsavtale, den var kun muntlig. Det eneste som kan dokumentere noe rundt dette, er utbetalinger til (klager).

Avtalen opphørte derimot noen måneder før ulykken skjedde. Årsaken var at det etter hvert ble vanskelig å holde oversikt over behovet og omfanget av (klagers) arbeid. Da det etter hvert så ut til at han utføre arbeid som egentlig ikke var nødvendig, bestemte H. seg for å avslutte denne uformelle arbeidsavtalen. Han er usikker på eksakt dato for når den opphørte, men mente oversikt over utbetalinger til (klager) vil avklare dette.

(...) Bakgrunnen for ulykken, var at H. snakket med A.H. og ba ham formidle til (klager) at (han) måtte flytte campingvogna og fjerne plattingen dersom han ønsket å bo der videre. H. snakket med A.H. fordi han i motsetning til (klager) behersker norsk forholdsvis godt (...) Grunnen til denne flyttingen, var at H. ville ha denne plassen tilgjengelig for andre ordinære campingturister. (...)

Riving og flytting av plattingen, var ifølge H. ikke noe lønnet og avtalt arbeidsoppdrag. Ifølge H. er det vanlig praksis at alle som leier campingplass, både med og uten vogn, selv fjerner plattingen når campingvogna enten flyttes eller fjernes helt. (...)

Selskapet avsto kravet 12.6.20, under henvisning til at klager ikke var i arbeid for campingplassen da skaden skjedde.

Klager gjennomførte et møte med Landkreditt forsikring 26.8.20 som er oppsummert i brev 8.9.20. Der fremgår blant annet at han i 2014 flyttet til en campingvogn med platting og at disse "stod der da leieforholdet startet. Det er campingplassen som eier dette". Klager husket ikke om det finnes en skriftlig arbeidsavtale, men at de uansett har en muntlig avtale om at han skal utføre arbeid på campingplassen. Han hadde "arbeidet fast på campingplassen med alt av forefallende arbeid siden 2014. Han har mottatt dels lønn og dels betalt noe mindre husleie". Det fremgår også at han hadde jobbet for campingplassen fra kl. 09 på morgenen på skadedagen, med å kappe grener, flytte vannsykler/-skovler og en flytebrygge til land. Det var H. som hadde gitt beskjed om at dette skulle gjøres. Videre fremgår at H. hadde også gitt beskjed om at vognen skulle flyttes da skadelidte ønsket å leie en annen plass på campingplassen, og da skulle også plattingen demonteres og kastes. "Skadelidte var også klar på at han utførte arbeidet med plattingen for campingplassens eier, på lik linje med de andre arbeidsoppgaver som ble utført denne dagen og tidligere". Han jobbet ca. 140 timer i 2018 1. halvår. Han fikk også arbeidsoppgaver da han kom tilbake fra sommerferie. Videre fremgår det at "da skaden inntraff hadde han ennå ikke fått levert timelister for august og september" og han hadde "heller ikke mottatt lønnsutbetalinger for arbeidet i 2018".

I brevet fremgår også at gjennomgang av kontoutskriftene på møtet viste at han ikke hadde innbetalt full leie for hele perioden i 2018 frem til han ble skadet. I brevet opprettholdt Landkreditt tidligere avslag under personalforsikringen.

Klager klaget til Finansklagenemnda 30.11.20.

Det er fremlagt kopi av bankutskrifter frem til og med 2018 som viser overføringer mellom klager og S. Camping (bokført-/rentedato). Det fremgår at han har mottatt lønn fra S. Camping i oktober 2015, seks utbetalinger mellom mai og november 2016, og september og desember 2017. Gjennomsnittlig utbetaling er på kr 8 919. Det fremgår også at han har foretatt totalt 13 betalinger til campingen mellom 9.5.16 og 13.3.18. Beløpene varierer mellom kr 2 500 og kr 8 370.

Klager opplyste 7.10.21 at han var alvorlig skadet, hadde språkproblemer og var lite i stand til å fylle ut søknad om uføretrygd på egen hånd. Han fikk derfor bistand til dette. Klager la "til grunn at det ikke er søkt om yrkesskadedekning".

Klager har i det vesentlige anført at han var i arbeid for S. camping da skaden skjedde, jf. yfl. § 10 og § 2. Forutsetningen for ansvar er at det må dreie seg om "arbeid" og at arbeidet utføres i arbeidsgivers interesse, jf. yfl. § 2, Den nedre grensen for ansvaret fremgår av § 5 i forskrift til yrkesskadedeforsikringsloven (FOR-1989-10-13-1041) hvor det er regulert at loven ikke gjelder for ulønnet arbeid som utføres for privatpersoner eller for private organisasjoner, foreninger mv. Yfl. § 2 bokstav b omfatter dermed enhver person som utfører verv i arbeidsgivers tjeneste. I utgangspunktet omfattes da både lønnet og ulønnet arbeidskraft av lovens bestemmelser, herunder gratisarbeid. Bevisene tilsier at klager utførte arbeid som skulle avregnes og honoreres i form av lønn på et senere tidspunkt, alternativt utførte han ulønnet arbeid for S. Camping, eller arbeidet ble avlønnet ved motregning mot husleien. I alle tilfeller er han arbeidstaker etter loven.

Det må videre legges til grunn at han ble skadet i arbeid. Evt. uklarhet bør gå utover arbeidsgiver og forsikringsselskap, som ikke har formalisert arbeidsforholdet, verken ved kontrakt eller ordinære lønnsavregninger. Klager har opplyst at leien ble delvis motregnet for arbeidet, og det er bevist at campingen ikke har krevd vederlag for leie siden mars 2018, til tross for at han har brukt campingvognen som bolig etter dette tidspunktet. S. Camping er et aksjeselskap som driver profesjonell drift av campingplass og dertil naturlig tilhørende aktiviteter. Selskapet har regnskapsplikt og er underlagt strenge regler for virksomheten, herunder regler som pålegger virksomheten å dokumentere forhold knyttet til utleie og arbeidstakere. Det må derfor stilles strenge krav til bevisene når en slik aktør fremsetter påstander som er egnet til å svekke arbeidstakers rettigheter. Preventive grunner tilsier at arbeidsgiver og dennes yrkesskadedeforsikringsselskap må ta ansvaret for uklarheten som oppstår i arbeidsforholdet ved en slik organisering. Dersom det ikke kan oppstilles en slik bevisregel, må det uansett legges til grunn at han har sannsynliggjort at han var i arbeid for S. camping da skaden skjedde. Alle forklaringer fra klager har vært konsistente på at han var i arbeid for campingen, og han utførte også arbeid for campingen tidligere på dagen. Både campingvogna og plattingen var campingplassens eiendeler, og arbeidet ble utført etter instruks fra campingplassens eier og ved hjelp av hjelpemidler eid av arbeidsgiver. Arbeidet ble utført i campingplassens interesse, og S. Camping oppnår en økonomisk fordel ved klagers arbeidsinnsats, en tjeneste som etter H.s forklaring verken skal inntektsføres eller beskattes. Oppgaven må anses som en naturlig forlengelse av hans arbeidsforhold, og fremstår på ingen måte som en naturlig del av leieforholdet av campingvognen. Arbeidsgivers nyere forklaring om avsluttet arbeidsforhold og at leietakerne selv hadde ansvaret for å flytte plattingen er ikke dokumentert nærmere, og er ikke i samsvar med opplysninger eier ga til utreder i september 2019. Det er heller ikke fremlagt en leieavtale som beviser at klager hadde en plikt til å fjerne platting.

Selskapet har i det vesentlige anført at saken reiser vanskelige bevismessige vurderinger som er mer egnet for rettslig (muntlig) behandling. Saken bør derfor avvises hos Finansklagenemnda, jf. bl.a. avgjørelse 2015-396. Dersom saken ikke avvises, er det ikke sannsynliggjort at det forelå et

arbeidsforhold mellom klager og campingen på skadetidspunktet, jf. vitneforklaringene til både H. og A.H. Ifølge disse forklaringene opphørte arbeidsforholdet noen måneder før denne hendelsen.

Om det forelå et arbeidsforhold, var klager uansett ikke i arbeid da skaden skjedde, jf. yfl. § 10. Rt-2004-487 avsnitt 28 viser at det bør utvises forsiktighet med å tolke bedriftsvilkårene utvidende – utover det som følger av en fast trygderettspraksis og formålet med yrkesskadedekningen, nemlig å gi kompensasjon for den særlige risiko som antas å følge av det arbeid man utfører. I Rt-2006-1129 avsnitt 45 fremgår at en skade kan falle utenfor dekningsområder dersom den er inntrådt under utførelsen av et arbeid hovedsakelig i egen interesse, eller i andre spesielle situasjoner hvor den skadede ved sin opptreden må anses å ha brakt seg over i den private sfære som for eksempel i visse tilfeller av slagsmål, jf. også nemndspraksis. I denne saken viser vitneforklaringene at alle som leier campingplass, både med og uten vogn, selv må fjerne plattingen når campingvogna enten flyttes eller fjernes helt. Skaden er heller ikke godkjent som yrkesskade hos Nav. Når det gjelder anførselen om omvendt bevisbyrde vises det til at ordinære bevisregler gjelder, jf. Rt-2012-1864 avsnitt 33. All tidsnær dokumentasjon tilsier at det ikke var en yrkesskade. Det vises i den forbindelse til at saken ble meldt til Landkreditt under deres ulykkesforsikring, saken ble ikke meldt til Nav som yrkesskade og saken ble først meldt selskapet nesten to år etter hendelsen. Dette må bety at klager selv mente at det ikke var en yrkesskade. Videre vises til at vitnet A.H sa at H hadde vært tydelig på at riving, kapping og fjerning av plattingen ikke var noe betalt oppdrag og jobb for han og campingen. H hadde vært tydelig på at plassen der klager hadde campingvognen sin måtte frigjøres for utleie til bobiler og andre campingturister, og at klager selv måtte sørge for å flytte campingvognen og fjerne plattingen dersom han ville fortsette å bo på campingplassen. A.H sin forklaring samsvarer med forklaringen til H.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken reiser spørsmål om klager var i arbeid på skadetidspunktet, jf. yrkesskedeforsikringsloven (yfl.) § 10.

Etter yfl. § 10 dekker yrkesskedeforsikringen, med de unntak som følger av § 11, skader/sykdommer som arbeidstakere påføres i arbeid, på arbeidsstedet, i arbeidstiden. Disse tre vilkårene er kumulative og har en sterk innbyrdes sammenheng.

En forutsetning for at selskapet er ansvarlig for skaden er altså at klager var arbeidstaker for S. Camping AS, og ble påført skaden i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden.

Arbeidstakerbegrepet fremgår av definisjonen i yfl. § 2 bokstav b, som fastsetter at en arbeidstaker er "enhver som gjør arbeid eller utfører verv i arbeidsgiverens tjeneste ...".

Nemnda har delt seg i et flertall og et mindretall.

Finansklagenemnda Persons flertall, leder, Sandvik og Bjønness, bemerk:

Flertallet har merket seg at det er en del uklarheter i faktum. Opplysninger fra personer med egeninteresse i utfallet og manglende formalisering av leie- og arbeidsforhold, mv. er blant forholdene som vanskeliggjør vurderingen av om klager var i arbeid på skadetidspunktet. Generelt er det i slike tilfeller en fordel med muntlig bevisføring i domstolene.

Basert på dokumentasjonen i saken legger flertallet til grunn at klager i alle fall tidligere har arbeidet for S. Arbeidet synes i stor grad å ha vært basert på uformelle rammer, med manglende arbeidsavtale, uregelmessige lønninger, osv. Det er også uklarheter vedrørende spørsmålet om deler av arbeidet har vært betalt med motregning mot klagers leie. Noe av det som taler for slik motregning er at H. i samtale med utreder 4.9.19 gikk inn i systemene sine og opplyste at klager

har betalt leien punktlig uten reduksjoner, mens betalingene fra klagers bankkontoer viser manglende betalt leie etter mars 2018, altså seks måneder før hendelsen.

H. og A.H. har opplyst i samtale med utreder 18.5.20 at arbeidsavtalen opphørte noen måneder før ulykken skjedde. Dette fremgår imidlertid ikke av H.s tidligere samtale med Landkreditts utreder 4.9.19. Det er ikke fremlagt noe skriftlig tidsnær dokumentasjon som viser at klager ble oppsagt. Etter flertallets vurdering må det kunne forutsettes at S. Camping, som arbeidsgiver og profesjonell part (aksjeselskap), kan dokumentere hvilke arbeidsavtaler det har inngått og senere oppsagt. Når slik dokumentasjon ikke er fremlagt, og dokumentasjonen indikerer at klager har gjort arbeid i campingens interesse også utover 2018 (herunder senest tidligere samme dag), kan ikke nemndas flertall legge det til grunn som sannsynliggjort at klager ikke var arbeidstaker på skadetidspunktet.

Spørsmålet blir da om klager var i arbeid for S. Camping på skadetidspunktet. Selskapet har anført at arbeidet med plattingen ikke var arbeid for S. Camping. Det er vist til at utførelsen av arbeidet hovedsakelig var i egen interesse, ettersom vitneforklaringene fra A.H. og H. viser at alle som leier campingplass, både med og uten vogn, selv må fjerne plattingen når man flytter.

I brev 8.9.20 fremgår at plattingen og vognen var på plassen da leieforholdet startet, og at det er campingplassen som eier disse. En plikt for leietaker til å fjerne en slik platting når vedkommende blir beordret om å bytte plass, følger etter flertallets syn ikke av bakgrunnsretten i leieforhold mellom forbruker og næringsdrivende, og fordrer særlig regulering i avtalen mellom partene. Det er ikke fremlagt kopi av en slik leieavtale, og partene er slik vi forstår det uenige om det var avtalt en slik plikt. Slik saken er fremstilt finner ikke flertallet det sannsynliggjort at arbeidet var en del av leieforholdet.

S. Camping ved H. har også fremhevet at det mener arbeidet var en forutsetning for videre leie. Til dette bemerker flertallet at en slik løsning, hvor utleier plutselig vil endre innholdet i en avtale, fordrer at det inngås en ny avtale/endringsavtale mellom partene. Det er ikke dokumentert at klager har felles forståelse med H. på dette punktet, ettersom han kontinuerlig har hevdet at han gjorde arbeidet for S. Camping og at det skulle lønnes.

I lys av arbeidsforholdets historikk og løse formelle rammer, og at arbeidet i hovedsak synes å være i arbeidsgivers interesse, finner flertallet at klager har sannsynliggjort at han var i arbeid på skadetidspunktet, jf. yfl. § 10.

Finansklagenemnda Persons mindretall, Giertsen og Grøndalen, bemerker:

Nemndas mindretall er enig i flertallets generelle betraktninger om arbeidsgiveransvaret og at det på et tidligere tidspunkt har foreligget en form for arbeidsforhold. Det fremkommer imidlertid at utbetalingene fra S Camping opphørte høsten 2017, omtrent samtidig med at klager fikk jobb i N. Etter mindretallets synspunkt er det uklart i hvilken grad det forelå et arbeidsforhold etter dette tidspunkt.

Etter mindretallets syn er denne saken såpass kompleks at den krever muntlig bevisføring i domstolen. Mindretallet er derfor av den oppfatning at saken må avvises fra behandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går ut over klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f. det følger av Prop 32L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsreglen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten for å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål".

Avgjørelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Tonje Giertsen (selskapsrepresentant), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).